

інвестиції, фінансування перспективних програм.

Список використаних джерел:

1. Алексєєв А. С. Основи економічної теорії: Початковий курс: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. I-II рівнів акредитації. - Чернівці, 2012. - 256с.
2. Беленький П. Ю., Шевченко-Марсель В. І., Другов О. О. Інфраструктура фінансового ринку в системі соціально-економічного розвитку регіону / НАН України; Інститут регіональних досліджень. - Л., 2014. - 122с.
3. Біленко Т. І., Воронін М. Л. Основи економічної теорії: Навч. посіб. / Національний авіаційний ун-т. - К. : НАУ, 2015. - 188с.

Проблеми та перспективи формування фондових бірж в Україні

Полюх О.О., студент 4 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент *Грущенко О.А.*

Актуальність обраної теми обумовлена тою ситуацією, яка склалася на сьогоднішній момент на вітчизняних фондових біржах. Дана ситуація викликана багатьма причинами, серед яких: прогалини в розвитку, недосконалість чинного законодавства, різні обмеження з боку уряду, невідповідність стану ринку світовим стандартам та ін.

Метою статті є дослідження основних проблем формування вітчизняних фондових бірж та висвітлення можливих перспектив їх розвитку.

Основним показником потужності функціонування фондової біржі є капіталізація, яка передбачає оцінку рівня її розвитку та конкурентоспроможності на внутрішньому та зовнішньому ринках. У своєму розвитку фондова біржа пройшла кілька етапів.

Перший етап розвитку біржової торгівлі характеризується політикою державного «невтручання», відсутністю єдиної стратегії її формування та розвитку. Тому фондовий ринок у цей період розвивався безсистемно та хаотично. У 1991 р. прийнято Закон «Про цінні папери та фондову біржу» та створено Українську фондову біржу (УФБ). Це поклало початок формуванню вітчизняного ринку цінних паперів [1,с.3]. Другий етап розвитку біржової торгівлі в Україні характеризується більш активною та конструктивною участю держави, спрямованою на розвиток інфраструктури ринку, формування правового забезпечення та системи регулювання. Третій етап характеризується значним зростанням обсягів біржової торгівлі. Низька ліквідність українського ринку порівняно до ринків Центральної та Східної Європи є наслідком корупції, політичного втручання й концентрації прав власності на приватизовані компанії в руках шести крупних фінансово-промислових груп. Для успішного розвитку українських фондових бірж особливо актуальною є їх інтеграція у міжнародний фінансовий простір, що дозволить залучати передовий досвід функціонування міжнародних фондових бірж. Насамперед варто зазначити, що ізольованість національної торгово - організаційної інфраструктури, по-перше, надає можливість для різного роду маніпуляцій, по-друге, унеможливорює доступ до міжнародних ринків капіталів для рефінансування в умовах кризи.

Вітчизняний фондовий ринок схильний до ризиків і ринкових шоків,

що є характерним для ринків, що формуються. Для подолання цієї та інших проблем потрібно створити єдину національну конкурентоспроможну фондову біржу з чіткими, прозорими вимогами до її учасників, високим рівнем технічного забезпечення, що практично неможливо без інтеграції до європейського ринку. Така фондова біржа зможе істотно стимулювати зростання частки організованого ринку цінних паперів, що значно знизить волатильність ринку і його схильність до зовнішніх криз [2, с.191].

Надалі доцільним є визначити переваги й недоліки інтеграції фондових бірж України до міжнародної фінансової системи. Перевагами такої інтеграції є: залучення на національний ринок іноземних стратегічних інвесторів і зміна структури останніх у бік зменшення кількості спекулятивних інвесторів; допуск більшого числа інвесторів і послаблення ролі декількох існуючих великих спекулятивних інвесторів; зниження волатильності фондового ринку; зниження концентрації фінансових інструментів і фінансових інститутів; поява доступу для невеликих інвесторів та емітентів до міжнародних ринків капіталу; зниження концентрації фінансових ризиків; збільшення частки організованого ринку не регулятивними, а ринковими засобами; посилення прозорості ринку й обмеження використання інсайдерської інформації [3, с.197].

Отже, з вищенаписаного слід зробити висновок, що по-перше, незважаючи на те, що в Україні є законодавча база, яка визначає основні положення функціонування фондових бірж, біржова діяльність не є розвиненою та ефективною. Низький рівень ефективності біржової торгівлі України, як вже зазначалося вище, зумовлений особливостями становлення та розвитку ринку цінних паперів у країні, його роздробленістю та неупорядкованістю, відсутністю національної програми її розвитку та законодавчого регламентування, незавершеністю процесу реформування економіки України, а також тим, що більшість вітчизняних підприємств не є учасниками операцій на фондовій біржі. По-друге, у зв'язку з великою кількістю кризоутворювальних чинників або тих, що посилюють їх дію, фондові біржі стоять перед загрозою повної втрати своїх позицій на фондовому ринку України, а тому необхідне вироблення стратегії їх виживання та розвитку. По-третє, активізація функціонування фондової біржі в Україні сприятиме залученню стратегічних інвесторів для фінансування інноваційних процесів розвитку на підприємствах промисловості.

Список використаних джерел:

1. Бітюк П.О. Фондові біржі в Україні і світі / П.О. Бітюк // Фондовый рынок. - 2015. - № 36. - С. 6- 12.
2. Калинець К. С. Особливості розвитку та динаміка функціонування фондових бірж в Україні / К.С. Калинець // Регіональна економіка. - 2014. - № 3. - С. 189- 197.
3. Калинець К.С. Теоретичні аспекти визначення ефективності функціонування фондової біржі в Україні / К.С. Калинець // Економіка і регіон. - 2016. - № 4. - С. 195-199.

Особливості функціонування ринку праці в Україні